

Temps Pasqual - Sisè diumenge

[Ac 10,25-26.34-35.44-48](#)

[1 Jn 4,7-10](#)

[Jn 15,9-17](#)

Càlculs exactes Els avenços tècnics actuals s'han dotat de mitjans per calcular-ho tot. I amb les dades que s'obtenen poden fer avançar encara més les possibilitats de progrés. La velocitat de desplaçament dels astres, de les naus espacials o el funcionament dels diversos òrgans del cos humà i, fins i tot, en les àrees esportives es calcula, amb summa immediata, la velocitat amb què accionen els esportistes i la força que es dona al cop de pilota. Però hi ha algunes capacitats i gestos humans que s'escapen a ser calculats amb pesos i mesures. Una d'elles, i és la principal capacitat que tenim els humans és la capacitat d'estimar. Qui és capaç de prendre mides o mesurar en quantitats exactes la força de l'estimació d'una persona cap a una altra?

L'incalculable I avui Jesús ens ha dit: "Jo us estimo tal com el Pare m'estima". Qui és, doncs, capaç de mesurar l'amor que Déu Pare té al seu Fill? Qui és capaç de mesurar l'amor d'Aquell que Joan, en la segona lectura d'avui ens ha dit que és l' AMOR en majúscules, que és la persona feta d'amor o l' amor fet persona o l'única font de tot amor. Aquest, per tant, és l'immensurable, el diví, l'infinit (no tenim la paraula adequada) amor que Jesús ens té a nosaltres, a cada u de nosaltres. I, evidentment, no és un amor de meres suposicions o paraules. Ell mateix, d'una manera inimaginable, ens ho mostrat amb la seva vinguda a compartir l'aventura humana i a donar generosament la seva vida mortal perquè, per la seva resurrecció, nosaltres n' assolísim una de plena i eterna.

La nostra mesura I l'amor comporta correspondència. Per això ens ha dit: "Manteniu-vos en l'amor que us tinc!" Imantenir-se en l'amor és complir els seus manaments. I no hi ha altre manament que el de l' amor que s'ha de viure en l' amor d'uns als altres. I un amor també sense mesura: com l'amor que Ell ha tingut amb nosaltres. Aquesta ha de ser la nostra vida de fe. Ben senzilla i propera, però amb un horitzó ben llunyà al que sempre, amb les nostres febleses i limitacions, cal anar orientant-la.

Celebrem l'incalculable Celebrem, doncs, amb alegria aquesta festa de l'eucaristia. De vegades sembla, per la nostra actitud a l'eucaristia, que complim amb una càrrega o un compromís i no amb el gust de celebrar i compartir l'alegria dels que se senten i són estimats. L' eucaristia és recordar, fer present i agrair l'incalculable amor que Déu ens ha tingut, i ens té, a tots i cada u. L'amor de Déu és universal i personal. Les dues dimensions són inseparables. L'amor a "tothom" s'ha de mostrar a persones amb nom i cognom, amb cara i ulls, amb qualitats i defectes, amb les que ens estimen i amb les que ens sembla que no, amb les que congeniem i amb les que no, amb les que ens han fet un favor i amb les que ens han fet una mala passada. Déu les estima totes! Nosaltres, ens sigui més o menys fàcil o més o menys difícil, els hi hem de mostrar també el nostre amor, perllongament de l'amor que Déu ens ha tingut a nosaltres. Aquest és el bon fruit que el Pare espera de la seva vinya!

ETIQUETES

[AMOR](#)